

Grunddokument för Betania Missionsförening

- En del av EFS



EFS syfte, grundval och uppgift.

EFS är en missionsorganisation med syfte att på den evangeliskt-lutherska bekännelsens grund främja Kristi rikes tillväxt.

Denna uppgift vill EFS utföra som en självständig organisation inom Svenska kyrkan och med frihet för anslutna föreningar och grupper att utforma arbetet efter lokala förhållanden.

Betaniakyrkans vision

Människor och samhällen förvandlade av Jesus

Betaniakyrkans teologiska grund

Som en del av EFS finns och verkar Betania Missionsförening i Svenska kyrkan, med en Evangelisk-Luthersk teologi och bekännelse. Bibelns ord är vår viktigaste källa till kunskap om Gud. Utöver den är den Augsburgska bekännelsen vårt viktigaste teologiska dokument. Nedan försöker vi på ett enklare sätt förklara vad det innebär att vara Evangelisk-Luthersk.

Vad betyder det att vara Luthersk?

Martin Luther verkade på 1500-talet i Tyskland och kom att bli frontfiguren i den reformation som ägde rum, som ledde fram till att den Protestantiska kyrkan bildades. Ett sätt att sammanfatta det viktigaste i hans teologi är att hänvisa till de fem så kallade grundbultarna:

Genom nåden allena (Sola gratia).

Ingen människa kan själv arbeta sig till en relation med Gud. Ingen människa kan förtjäna att tillhöra Gud. Det enda som människan kan förlita sig på är att Gud själv, helt gratis, ger människan förlåtelse och försoning genom Jesus Kristus och Hans död på korset. Det är enbart Guds nåd som ligger till grund för människans räddning undan synd, död och ondska. Det är nåd att få finnas till, det är nåd att få bli en kristen och det är nåd att få leva sitt liv i gemenskap med Gud. *"Av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig."* Efesierbrevet 1:8-9. Därför vill Betaniakyrkan betona och på alla tänkbara sätt förmedla denna nåd till människor vi möter.

Genom tron allena (Sola fide).

Nåden, Guds erbjudande om räddning och en relation med Honom tas emot i tro. Även tron är en gåva från Gud. Tron föds i våra hjärtan och hjärnor av den helige Ande och är det medel genom vilket vi tar emot från Gud. Tron är nyckeln till räddning och ett liv tillsammans med Gud. *"Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som vägrar att tro på Sonen skall inte se livet..."* Johannesevangeliet 3:36. Därför vill Betaniakyrkan både utmana och uppmuntra till tro på Jesus.

Genom skriften allena (Sola scriptura).

Skriften, dvs. Bibeln - både Gamla och Nya Testamentet - är Guds ord till människorna. Gud har valt att kommunicera med oss människor och Han gör det genom begripliga ord. Människor har fått äran att skriva ner böcker och brev som har gudomlig inspiration och vägledning. I Bibelordet finns allt som vi behöver för att bli räddade. Där finns också uppenbarelse om vem Gud är, vad Gud har gjort och vad Guds vilja är för våra liv idag och för framtiden. Bibelordet är levande och verksamt. Det har i sig själv kraft att förvandla en människas liv. *"Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv."* 2 Timotheosbrevet 3:16. Därför vill Betaniakyrkan uppmuntra till läsning av, predikan utifrån och studier av Guds ord.

Genom Kristus allena (Sola Christus).

Den enda vägen till gemenskap med Gud och till ett liv som ger verklig mening går genom Jesus Kristus. Hos ingen annan finns frälsningen. Han är ensam Guds räddningsplan för människorna. Genom Hans död och uppståndelse får vi alla del utav förlåtelse för våra synder, försoning med Gud och upprättelse av oss själva. Han är Guds son och Herre över både himmel och jord. Han är centrum i Guds ord och nyckeln till en rätt förståelse av Bibeln. Som Luther uttryckte det: *"Jesus är Bibelns kärna och stjärna."* Hela Bibeln bör tolkas i ljuset av Hans liv, död, uppståndelse och herravälde. *"Jesus är stenen som föraktades av er husbyggare men blev till en hörnsten. Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss."* Apostlagärningarna 4:11-12. Därför vill Betaniakyrkan alltid frimodigt bekänna Jesus som Herre och mänsklighetens enda Frälsare.

Ära vare Gud allena (Soli Deo gloria).

Ingen annan än Gud själv är värd att tillbes och ingen annan förtjänar att hyllas och lovprisas så som Han. Som Skapare och som Frälsare och som Livgivare av och i den här världen är det bara Han som ska ha all ära och allt tack. Vi människor är skapade för att tillbe och det är först när vi riktar denna tillbedjan mot Honom som är Gud som vi finner riktig tillfredsställelse. Allt annat (t.ex. naturen och människor) är begränsat och kommer en dag att förgå, men vår Gud består i evighet och Hans egenskaper förändras aldrig. *"Den som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och väldet i evigheters evighet... Amen."* Uppenbarelsboken 4:13. Därför vill Betaniakyrkan vara en lovsjungande och tillbedjande församling.

Vad betyder det att vara Evangelisk?

Den evangelisk-lutherska grunden är viktig för oss, eftersom den förmedlar ett teologiskt ramverk där Gud och hans verk får stå i centrum istället för mig själv och mitt eget liv. En bra översättning av evangelisk skulle kunna vara "nådeinriktad". Följande vill vi säga om vad det innebär att vara en evangelisk församling:

- Vi vill betona Guds nåd till oss syndiga och bristfulla människor, så att så många som möjligt får se och uppleva att de har en plats både i Guds rike och i vår verksamhet.
- Vi vill vara vaksamma mot förkunnelse och verksamhet som inte befriar människor såsom:
 - För aktivistisk (gör tillräckligt mycket så duger du)
 - För moralistisk (lyckas med helighet och renhet så duger du)
 - För mönsterkrävande (så här är man i fromhetsstil, klädstil, gudstjänststil, lovsångsstil och sätt för att vara en riktig kristen)
 - För upplevelsekrävande (upplever du det här så får du vara med).

Lite mer ingående kan man säga att vi vill betona följande:

1. Guds JA kommer före mitt ja.

Först av allt vill vi betona Guds nåd mot oss alla genom att Jesus ger sitt liv för oss och säger JA till att vi får vara Guds barn. Guds handlande för oss kommer före vårt gensvar till honom. Vi ser Guds löften om detta i Bibelordet redan från skapelsen, men mest tydligt från hans kallelse av Abraham, och utväljandet av ett folk för att genom det folkets historia föra fram sin egen älskade och utvalde Son. Guds löften i Jesus Kristus är eviga och oberoende av oss.

Genom vårt ja tar vi emot Guds nåd, hans stora JA till oss. Båda "Ja-na" är alltså viktiga – men Guds JA är för evigt uttalat genom Jesu död och uppståndelse! Genom vårt ja vill vi lita på den han är och det han har gjort för oss och i tro ta emot det. Vi säger ja till att vara Jesu efterföljare och till att han ska få leda och forma vårt liv. Ibland betonas vårt ja, vår avgörelse och vår överlåtelse på ett sådant sätt att gåvan som ligger i att Gud säger JA till oss även om vi tvivlar, kämpar och misslyckas i vår efterföljelse, blir skymd. Risken är då att vi fastnar i "lagiskhet", och att vilan i tron, vissheten och glädjen undergrävs. Evangeliet säger: "Jesus har gjort allt färdigt för dig. Det får du tro på och ta emot!" Att få tro är med andra ord ett erbjudande. Den är en gåva, inte ett krav.

2. Vi behöver alltid Jesu kors och förlåtelsen.

Vi bör tro att Gud vill ge oss både förlåtelse för synden och seger över synden. När Guds nåd är central för oss och vi lever i ett beroende av Gud växer vi på ett naturligt sätt. Vi får bli mer lika Guds son Jesus Kristus – vi "helgas", som Bibeln uttrycker det. Det finns stor befrielse i att vandra nära Gud och att vilja lyda Gud. Därför är det viktigt att vi uppmuntrar varandra som kristna att leva heligt och överlåtet. Samtidigt är det evangeliskt att påminna om att vi hela tiden kommer att behöva Jesu kors och hans förlåtelse. Detta är något vi aldrig växer ifrån. Ibland betonas helgelsen och förvandlingen (att vi ska leva som nya och riktiga människor) på ett sådant sätt att Jesu kors och förlåtelsen nästan tappas bort. I praktiken börjar då för mycket att hänga på oss. En annan fara kan vara att vi talar om Guds standard för våra liv på ett sätt som gör att människor med dåliga eller jobbiga erfarenheter inte kan se kopplingen till sitt eget liv. Detta kan bli utestängande och ge för lite själavårdande hjälp. Det finns en evangelisk realism som påminner oss om att vi alltid är beroende av Guds nåd. Vi får hela tiden räkna oss som förlåtna – som nya människor i Jesus – för att Gud gör det! Vi får tro på Guds möjlighet att hela och befria oss och återupprätta en livsstil som stämmer med hans vilja och skapelsetankar. Samtidigt är det också befriande att få vara ärlig realist och leva med ett erkännande av att vi är syndare och ständigt behöver förlåtelse. Eftersom Gud räknar oss som rättfärdiga och heliga för Jesu skull, behöver vi aldrig låtsas vara bättre än vad vi är. Vi får vara beroende av förlåtelsen hela vårt liv.

3. Vi är människor som blivit kristna.

Vi är kristna människor. Det låter ju väldigt självklart. Men det är viktigt att tänka på att min utveckling som kristen i grunden handlar om att få bli mer människa, mer lik den person Gud en gång skapade mig att vara. Som någon ganska träffande lär ha sagt: "Gör som Gud – bli människa." Om man betonar "det andliga" på fel sätt, finns risken att man tappar bort den mänskliga sidan i tron och blir "överandlig". Detta blir oerhört jobbigt i längden, för det stämmer inte med verkligheten. Gud vill använda dig som den du är, med de gåvor som just du har – med de "minus" som du dras med, och den ofärdiga tro som du har. Det är inte när du är "färdig" som Gud kan använda dig. Hans styrka kan visa sig mitt i din svaghet. Detta är ett glatt budskap – ett evangelium!

4. Hängivenhet uttrycks olika.

Gud älskar att vi är hängivna för honom. Men hängivenhet kan uttryckas på olika sätt. Man kan vara lika hängiven även om man inte märks, framträder, pratar, jublar, dansar eller gör "galna" saker för Jesus. Man kan vara lika hängiven på ett mindre "intensivt" sätt. Kanske på ett mer stilla sätt. Eller på ett praktiskt sätt. Det är insidan och den dagliga efterföljelsen som avgör hur hängiven man är. Ibland kan det till och med visa sig att det som verkade stort utåt hade mindre kvalitet än det som inte såg så märkvärdigt ut. I en församling är det en styrka att ha med olika typer av personer. Vissa är mer "hjärna", somliga mer "hjärta" och andra mer "händer" i sin personlighet och utrustning. Olika bakgrund är också positivt. En har starka erfarenheter av en tydlig omvändelse och ett förvandlat liv. En annan kommer från ett tryggt kristet hem och har gradvis vuxit in i tron. En vill ha en mer karismatisk gudstjänst och en annan känner sig mer hemma i en lugnare, mer innerlig tradition. I Betaniakyrkan tänker vi att det är viktigt och stämmer med friheten i evangeliet att bejaka hängivenhet hur den än ser ut. Vi tänker också att olika typer av personer och traditioner kan behöva varandra. Våra gudstjänster kan också präglas av olika typer av uttryck.

5. Att brinna utan att förbrännas.

Gud vill att vi ska brinna för honom. Han älskar att vi satsar oss helt för honom. Men iver att ge allt för Jesus kan ibland leda fel. Man kan bli pressad att tänka att man måste vittna för alla eller i varje fall väldigt många för att vara en riktig lärjunge. Det kan skapa ett slags prestationsångest som faktiskt "tar död" både på den egna glädjen och relationen till andra. Vi får vara både frimodiga och äkta. Man får vara sig själv, vara naturlig, så att man är vittne på ett sätt som stämmer med en själv. Gud vill hjälpa oss att vara brinnande inifrån, på ett avspänt sätt, så att vi inte behöver känna att vi blir pressade till saker som inte håller i längden. Att få brinna för Jesus är också en gåva! Som med den brinnande busken, där Gud visade sig för Moses. Den brann utan att brinna upp.

6. Upplevelser är inte måttet på hur nära Gud man är.

I Betaniakyrkan bör det vara viktigt att undervisa om Guds Ande och Andens gåvor. När vi möter den helige Ande vet vi också att man kan få starka upplevelser av Gud. Men det vi vill understryka är att den här typen av erfarenheter inte är tecknet på hur kristen man är. Ibland händer det att vissa upplevelser betonas så starkt att den som inte har varit med om detta kan känna sig som mindre kristen. Det kan gälla allt ifrån att man känner sorg över att man är en syndare till att man har vissa nådegåvor eller att man har upplevt frälsning eller "andedop" på ett tydligt och markerat sätt. Det vi här vill betona är att vår relation till Gud hänger på Guds löften till oss, inte på våra egna upplevelser. Bibeln betonar att tro är att komma till Jesus, att behöva Jesus. Man kan tro på Guds löften om frälsning och evigt liv utan att ha några som helst känslomässiga upplevelser av detta, och det tror vi är viktigt och själavårdande att veta.

7. Viktigt med sånger om Gud

I Betaniakyrkan vill vi sjunga mycket om Gud i våra gudstjänster. Vi vill blanda äldre, mer traditionella psalmer med nyare, mer moderna sånger. Det viktiga är att det finns en medvetenhet om vad vi sjunger. Vi kan behöva blanda sånger från olika länder, musikaliska traditioner och generationer, så att vi får del av den rikedom som finns i Guds kyrka på hela jorden. Vi tror att det är viktigt att framför allt sjunga mycket om vad Gud har gjort för oss och om hans kärlek och trofasthet till oss. Det kan förstås också vara riktigt att sjunga om vår kärlek till Jesus och vår vilja att följa honom, men om man har det jobbigt i sitt liv och sin tro får man inte så mycket tröst och hjälp av det. Då kan vi behöva sånger som hjälper till att uttrycka kamp, sorg och tvivel. Men framför allt behövs det sånger

som handlar om Guds löften, Jesu kärlek och den hjälp och det hopp som han ger. Vi behöver sånger som hjälper oss att leva, och också en dag dö!

8. Vi är kallade att vara Guds vittnen – men Gud ser oss först och främst som sina barn.

I Betaniakyrkan vill vi uppmuntra varandra att vara vittnen för Jesus. Gud vill att vi ska ta konsekvenserna av att evangeliet är till för alla! Det är detta som församlingens uppdrag handlar om. Men det finns en viss risk att vi genom detta sätt att tänka kan bli ansträngda på fel sätt. Framför allt är det viktigt att komma ihåg att vi först och främst är Guds barn, och först därefter hans missionärer. Vår första kallelse är att tillhöra Gud och vår andra kallelse är att leva för Gud. Detta är en evangelisk ordning. Tillsammans med Jesus är vi helt förlåtna, Guds älskade barn, heliga och fullkomliga. Hela tiden! Det får vi vittna om!

9. Frimodighet i evangelisation och diakoni.

Evangeliet gör oss frimodiga! Evangeliet handlar nämligen om vad Gud har gjort och vad Gud kan göra. Våldigt ofta hålls vi i kyrkan tillbaka på grund av rädsla för vad andra ska tycka och tänka. Men både människofruktan och jantelag kan besegras genom Guds kärlek och genom att Gud ger oss tro för vad han kan göra i oss och genom oss. Gud tar sig an oss och gör oss till sina älskade barn. Därefter sänder han oss att dela denna gåva med andra. Som kristna är vi verkligen det största man kan vara: Guds döttrar och söner och dessutom Guds ambassadörer! Det är verkligen evangeliskt – alltså i enlighet med evangeliet – att vara frimodig! Sann frimodighet gör att vi kan ställa oss i situationer där vi själva inte har full kontroll, eftersom vi tror på att Gud kan göra *”långt mer än vi kan begära eller tänka”* (Ef 3:20). Detta tror vi gäller i både evangelisation och diakoni.

10. Evangeliets kraft att skapa tro.

I Betaniakyrkan vill vi ha en stark tilltro till kraften i evangeliet. När en människa som har behov av förlåtelse och nåd får höra evangeliet om Jesus får Guds Ande möjlighet att skapa tro i hans eller hennes hjärta. Detta gör att vi får slippa prestationsångest när vi vittnar om Jesus. Resultatet hänger i inte i första hand på mig. Det hänger på Gud och på hans förmåga att – genom Anden och Ordet – skapa tro. På grund av vår tilltro till evangeliets kraft kan vi också bejaka det sökande och den tro som ofta finns i en människas hjärta redan innan hon på ett tydligt sätt har sagt ja till Jesus. Vi kan uppmuntra att man funderar och brottas med tron, eftersom vi vet att denna brottning kan vara ett led i att tron blir ens egen och hållbar. Därför kan vi samtidigt stå för ett tydligt budskap, uppmuntra till självständigt ställningstagande och visa respekt och kärlek för dem som väljer en annan väg än vi skulle önska. Att vara evangelisk är att tro på evangeliets kraft! Och vår tro på evangeliet kan göra oss frimodiga i att dela det vi har fått upptäcka med andra. Gud har välsignat oss med Jesus. Vi vill gärna välsigna andra med Jesus!

11. Bönens kraft till förvandling.

Om vi betonar bönens betydelse i församlingen betonar vi samtidigt hur beroende vi är av Gud. I allt vi gör och är kommer vi att behöva vara bönemänniskor och en bedjande församling. Detta på grund av att det vi vill åstadkomma - frälsning, förlåtelse, befrielse, upprättelse, förvandling av liv - omöjligt kan åstadkommas av oss som människor. Det är Guds gåvor och Hans verk. Vi vill vara en bedjande församling eftersom vi, i evangelisk anda, vet att Gud själv har sagt att det inte ska ske genom någon människas styrka, utan genom Hans egen Ande (Sak 2:6). Bönen bör därför ha en central plats i alla våra samlingar, från års- och styrelsemöten till gudstjänster och hemgrupper. Vi vill också betona dess betydelse för individen och familjen.

Betaniakyrkans syfte

I Nya Testamentet, utifrån Jesus egen undervisning, finner vi fem övergripande syften med kyrkan som vi önskar också ska få vara Betaniakyrkans syften. Dessa fem kan sägas omfatta en sund och bred definition av vad en kristen församling bör göra. Enkelt uttryckt är dessa fem: Evangelisation, Tillbedjan, Gemenskap, Lärjungaskap och Tjänande. De här fem syftena för församlingen finner vi i två mycket välkända bibelord, nämligen Det dubbla kärleksbudet och Missionsbefallningen.

Det dubbla kärleksbudet: *”Jesus svarade: Du skall älska Herren din Gud med hela ditt hjärta, med hela din själ och med hela din kraft. Sedan följer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv.”* (Matt 22:37-40).

Missionsbefallningen: *”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar. Döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn och lär dem att hålla all de bud jag har gett er.”* (Matt 28:19-20).

De fem syftena som går att finna i dessa båda bibelord:

1. **Tillbedjan:** *”Älska Herren din Gud med hela ditt hjärta, hela din själ och hela din kraft”.*
2. **Tjänande:** *”Älska din nästa som dig själv”.*
3. **Evangelisation:** *”Gå därför ut och gör alla folk till mina lärjungar”*
4. **Gemenskap:** *”Döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn”*
5. **Lärjungaskap:** *”Lär dem att hålla all de bud jag har gett er”*

Vi tror att en församling som kan bygga på dessa fem grundstenar kommer att utveckla en hälsosam och långvarig balans, som kommer att göra tillväxt möjlig. Vi tror att detta bör utgöra grunden för allt vi gör som församling. Hur vi gör detta kan givetvis se väldigt olika ut och förändras över tid.

Syftet med Tillbedjan

Vi tror att vi kan definiera ordet tillbedjan med att *”fira Guds närvaro ibland oss och ära honom med vårt sätt att leva”*. Det är själva orsaken till att vi existerar, att ge Gud äran. Paulus skriver i Rom 12:1 att vi ska frambära våra kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - det ska vara vår andliga gudstjänst. Detta innebär att allting vi gör, i våra gudstjänster och i våra liv i stort, görs eftersom vi älskar Gud och längtar efter att ära och tillbe honom med våra liv. Tillbedjan är sång och musik i allra högsta grad, men vi får inte begränsa det till enbart det. Det handlar om livet i stort.

Syftet med Tjänande

Ordet tjänande i kristet sammanhang kan definieras som *”att möta behov med kärlek”*. Gud har utrustat varje troende med (minst) en speciell gåva som ska användas till att tjäna andra. Vi kan få börja med att hjälpa varandra att upptäcka dessa. När det är gjort kan vi behöva skapa plattformar där vi kan använda oss av dem. Några borde vara självklara, såsom gåvan att sjunga och spela, predika, undervisa osv. Men andra gåvor kanske behöver nya plattformar för att utvecklas, växa och bära frukt? Vårt diakonala arbete är givetvis en stor del av detta, men målet är att varje medlem på något sätt ska vara till tjänst för andra i församlingen. Våra gåvor och uppgifter är väldigt olika och vi ska aldrig rangordna gåvor eller tjänster - alla är viktiga och alla behövs för helheten. Målet är att betjäna varandra och samhället runt omkring oss.

Syftet med Evangelisation

Vi tror framför allt på så kallad vänskapsevangelisation. Vi vill lära oss att dela tron i vardagen med vänner, arbetskamrater, skolkamrater osv. Vi behöver bli befriade från att se evangelisation som ett måste, ett krav, till att se det som en möjlighet och ett privilegium. Målet är att det ska vara naturligt och roligt för oss att dela med oss av evangeliet. Genom en avspänd och kärleksfull attityd, med tydligt innehåll i budskapet kommer människor att bli nyfikna på Jesus.

Syftet med Gemenskap

När någon har kommit till tro behöver de få bli välkomnade in i de troendes gemenskap. Detta är ofta väldigt avgörande. I Ef 2:19 står det: *"Nu är ni inte längre främlingar..."*. Guds tanke är inte att kristna ska leva isolerade från varandra, utan i gemenskap med varandra och på så sätt bilda och utgöra Kristi kropp på jorden. Detta görs alltid på dopets grund. I dopet förenas vi med Kristi kropp och Kristi kyrka över hela jorden. Sann gemenskap tror vi bygger på att vi ser varandra, bryr oss om varandra, står ansvariga inför varandra och uppmuntrar varandra i vår andliga utveckling. Vi behöver förstå att andra är viktiga för oss och att vi är viktiga för dem (se 1 Kor 12:12-31). Att arbeta med smågrupper, hemgrupper, bönegrupper eller vad vi nu kallar det är viktigt för att uppnå detta syfte. På det sättet kan man få tillhöra en mindre gemenskap i den stora gemenskapen och där på ett särskilt sätt ta hand om varandra.

Syftet med Lärjungaskap

Lärjungaskap används ofta som ett ord för att beskriva hur kristna byggs upp eller blir styrkta i processen för att bli mer lika Kristus. Bibeln är sprängfylld med uppmaningar och befallningar att mogna och växa upp till fullvuxna i tron. I Hebr 6:1 står det: *"Låt oss lämna den grundläggande undervisningen om Kristus och gå vidare"*. Lärjungaskap är en livslång process, där vi aldrig kommer att bli färdiga, för att bli mogna kristna "i Kristus". Detta syfte uppnås genom först och främst undervisning och fördjupning, vilket vi behöver ge utrymme för på olika sätt. Men en fördjupande undervisning behöver också gå hand i hand med ett praktiserande av de kristna principerna, som evangelisation och tillbedjan men också som att t.ex. be för varandra, upptäcka och använda våra gåvor osv.

Betaniakyrkans Värdegrund

- **Varje människa har ett unikt värde:** Vi tror att Gud har skapat varje enskild människa och gett henne livet som en gåva. Därför är livet ovärderligt och varje människa lika mycket värd och bör mötas med respekt.
- **Skapelsen är Guds gåva till oss.** Vi tror att Gud har skapat världen, med allt den rymmer. Vi har fått i uppdrag att förvalta den och ta hand om den. Därför vill vi värna om skapelsen genom ett medvetet engagemang för miljön.
- **Bibeln är Guds ord:** Vi tror att människor har nedtecknat Guds ord till oss genom gudomlig inspiration. Hela Bibeln, både GT och NT, är därför ofelbar i sitt syfte att uppenbara Gud, hans vilja och vägen till frälsning för oss människor.
- **Jesus är Guds son:** Vi tror att Jesus Kristus är Guds son, som blev människa och vandrade på den här jorden. Vi tror att hans liv, död och uppståndelse är centrum för världshistorien.
- **Varje människa behöver Jesus:** Vi tror att varje människa är fallen i synd och därför i behov av Guds förlåtelse genom Jesus Kristus. Omvändelsen är nödvändig och kan behöva ske om och om igen i våra liv.
- **Varje människa kan tjäna Gud med sitt liv:** Vi tror att Gud har lagt ned potential, personlighet och gåvor i oss människor att använda för att tjäna honom och varandra. Därför bör hela Guds folk vara aktivt på något sätt i det uppdrag han har gett oss som kyrka.

Betaniakyrkans Organisation

Betaniakyrkan i Malmö är organiserad som en förening, med direkta medlemmar.

Årsmötet: Det högsta beslutande organet är årsmötet, där alla direkta medlemmar har rösträtt. Årsmötet beslutar om budget och verksamhetsinriktning för föreningens arbete. Årsmötet utser en styrelse och en Ordförande, som får i uppdrag att leda församlingens arbete under året.

Styrelsen: Styrelsen har ansvar för den löpande verksamheten och budgeten under årets gång och kan vid behov delegera ansvar för olika områden i verksamheten till utskott och andra grupper. Styrelsen består av 9 ledamöter, som regelbundet träffas till möten.

Anställda: Styrelsen har ansvar för anställning av präster, diakoner, barn- och ungdomsledare mm. Alla anställda får en arbetsbeskrivning där det tydligt definieras vad som är deras respektive ansvarsområden. Huvudpräst fungerar som arbetsledare för arbetslaget.

Ideella ledare: Betaniakyrkans verksamhet bygger i hög utsträckning på ett ideellt engagemang. Styrelsen och anställda ansvarar för att pröva vem som kan bli ledare för olika verksamheter. Olika ledaruppdrag kräver olika typer av prövning.